



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1166/2020
02.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зехлија Куртовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1248/19 од 15.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца АА из ..., изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1248/19 од 15.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1248/19 од 15.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници П 69/17 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете исплати износ од 41.151,50 динара, са каматом по стопи утврђеној Законом о затезној камати, почев од 04.11.2003. године па до дана исплате. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1248/19 од 15.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сјеници П 69/17 од 27.02.2019. године, у ставу првом изреке пресуде. Ставом другим изреке, усвојена је жалба тужене и укинута пресуда Основног суда у Сјеници П 69/17 од 27.02.2019. године, у ставу другом изреке пресуде и предмет враћен првостепеном суду на поновну одлуку.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као посебно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешене примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу због неисплаћеног потраживања по основу зараде из радног односа, која је утврђена правноснажном одлуком Привредног суда у Краљеву у стечајном поступку, а није у целости исплаћена, при чему тужиоцу није утврђена, судском одлуком, повреда права на суђење у разумном року. Правноснажна пресуда донета је у складу са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној дана 02.11.2018. године, због чега није потребно одлучивати о ревизији тужиоца ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У смислу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу суду тужилац је поднео дана 19.02.2017. године, а вредност предмета спора је 41.151,50 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Пошто у поступцима мале вредности није дозвољена ревизија, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке овог решења донео у смислу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**